

kommer mig at være, at man i høi Grad har sin Opmærksomhed henvendt paa, at denne Mulighed ikke forspildes, saaledes at man vilde kunne komme til overordentlig store Udgifter, hvis man om 10—15 Aar dog blev tvungen til at gjøre, hvad man nu ikke havde holdt sig aabent. Jeg tror nemlig ikke, at man kan paaberaabe sig den Erfaring, som nu høves eller ikke høves med Hensyn til Havnebanen. Der kan være mange Grunde, hvorfor man ikke i saa kort Tid kan komme paa det Reue med, hvorledes Trafiken Syd for Kallebodstrand kan udvikle sig; navnlig maa man huske paa, at saalænge man ikke har Sikkerhed for, at det bredere Terrain kommer til Disposition, og saalænge man ikke har tilstrækkelige Dplags-bekvemmeligheder, kunne alle de Betingelser, som Trafiken kræver, ikke høves, og altsaa kommer Trafiken ikke. Det, at sige, at man skulde vente og se, om Trafiken krævede Foranstaltninger, er i nærværende Tilfælde i Grunden det Samme som at afvise det, indtil der høves fuld Sikkerhed for, at Trafiken vil udvide sig. Det er imidlertid først, naar Trafikbekvemmelighederne ere tilstede, at man kan vente, at Trafiken kommer. Det først at se, hvad Trafiken kræver, vilde være det Samme som at vente med at anlægge Kvägtorvet, indtil Kväget var kommet tilstede, men Kväget kommer ikke, før alle Indretninger ved Kvägtorvet ere tilstede. Saaledes stiller det sig, som sagt, ogsaa her, jeg tror ikke, at man af den Maade, hvorpaa det er gaaet med Havnebanen, som forholdsvis bruges lidt, kan vide, hvilken Betydning for hele Kjøbenhavns Trafik den vil kunne faae, dersom man indrettede sig paa at staae de fornødne Bekvemmeligheder, som her ere gjorte mulige ved, at Gaden stydes tilbage, og altsaa det Terrain, som ligger mellem Vandet og Gaden indrettes saaledes, at Varer der med Lethed kunne løses fra Skibene, og at de Varer, som blive der i længere Tid, der kunne gjemmes. Man har sagt mig, jeg veed ikke, om det er rigtigt, at den liden Brug, som er gjort, ikke med Hensyn til Kväg, men med Hensyn til Varer af Havnebanen, netop for en stor Del skriver sig fra det enkelte Sted, hvor der er et Skur, det vil sige ikke et Skur, men et Pakhus. Det vilde vistnok vise sig, at hvor de ydre Bekvemmeligheder ere tilstede,

kommer Trafiken, og man fik altsaa en stor Lettelse, naar den saaledes kunde fordeles fra Centrum ud paa de forskjellige Punkter. Som sagt, den høitærede Minister vil se, at det, som jeg ved denne Veilighed har villet bringe paa Bane, ingenlunde er et eventuelt Vædringsforslag til nærværende Lovforslag, men det er et Ønske om, at man bevarer sig Fremtidsmulighederne paa et Punkt, hvor, hvis Udviklingen gaar fremad her — og det er vanskeligt at se, hvorfor den ikke skulde gaa i samme Retning her som i andre Handelssteder — et saadant Anlæg efter den Erfaring, man har andetsteds fra, vil have overordentlig stor Betydning. — Til disse Bemærkninger ved denne 1ste Behandling skal jeg indskrænke mig, idet jeg takker den høitærede Minister, fordi Initiativet er blevet taget med Hensyn til en Sag, hvis Fremme er af største Betydning for hele Handelsens Udvikling, for hele Trafiken i Kjøbenhavn og i Forbindelse dermed i Virkeligheden i en større Del af Landet.

Breinholt: Det vil maaske undre og ikke uden Grund undre ærede Medlemmer, at jeg tager Ordet i denne Sag, hvortil hverken min Kredses eller min egen Interesse er knyttet. Maaske kan det dog være ganske godt, at ogsaa et Blit kastes paa denne Sag fra en Mand, der mere tager Afstand fra den end de ærede Medlemmer, som vi hidtil have hørt, der Alle befinde sig i Nærheden af Centrum. Jeg har imidlertid haft det Haab, at de Bemærkninger, som jeg troede det rigtigt at fremføre ved denne Sags 1ste Behandling, skulde være blevne fremførte af Andre og det mere Kaldede, men da jeg ikke har hørt dem fremkomme, har jeg ikke kunnet afholde mig fra at bringe et Par saadanne frem, idet jeg ikke haaber paa dette fremstredne Tidspunkt at skulle lægge altfor stort Beslag paa ærede Medlemmers Tid.

Den første Tanke, der paatrængte sig mig ved Gjennemlæsning af det foreliggende Lovforslag, var en, som allerede tidligere med stor Styrke havde gjort sig gjældende hos mig, da jeg gjorde mig bekendt med Kommissionens foreliggende Betænkning, nemlig den, om der ikke her dog skulde være en særlig Opfordring til at overveie, om Kjøbenhavn ikke burde følge andre store Byers og andre Hovedstæders Exempel istedetfor ved-